

"L'acord és possible, és qüestió de voluntat"

Publicado 10:43 h. 24-11-2008

www.diariometro.es

METRO entrevista a Ernest Benach, president del Parlament

Vaig néixer el 12 de novembre de 1959. Tinc tres fills. M'agrada molt el futbol i la música de tot tipus, tinc 5.000 cançons a l'i-Pod... i també m'agrada fer castells. Sempre lleigeixo 3 o 4 llibres, molts de novel·la negra. Una data especial per mi és el 20 de desembre; vaig anar a viure en parella i va néixer el meu fill gran.

Des de fa cinc anys, **Ernest Benach**, d'Esquerra Republicana (ERC), presideix la cambra catalana. Amb l'arribada del primer tripartit, va ser escollit president del **Parlament**, càrrec pel qual ha estat reelegit en l'actual legislatura. Fa uns dies se n'han complert dos anys, i és hora de fer-ne balanç.

El nou finançament i l'Estatut estan marcant aquest període.

No acabem de saber quina solució hi haurà, però el nostre repte és intentar construir una certa unitat entorn dels dos debats.

Després de cinc anys, el tripartit encara gaudeix de bona salut?

Els governs tenen una mala salut de ferro per definició. Un govern de coalició sempre és complicat, però hem de caminar junts.

Se'n parla molt, de la sociovergència. És viable?

És una opció més, també es parla d'un pacte entre CiU i ERC. El que està clar és que una majoria de la societat està contenta amb el que hi ha ara. Totes les opcions són legítimes.

S'arribarà a un acord sobre el nou model de finançament abans d'acabar l'any, que és el compromís a què van arribar Zapatero i José Montilla?

Si hem de fer cas de les darreres promeses del president del govern central... Però és imprescindible que aquesta qüestió es resolgui al més aviat possible.

Què pot passar si l'acord no arriba?

Abans que una mala solució, és preferible que no n'hi hagi i que el problema continuï viu i obert.

Però, malgrat la crisi, l'acord és possible. Tot és qüestió de voluntat.

Els pressupostos del 2009 són més austers perquè encara no hi ha model...

Estem a remolc del sistema de finançament anterior i, a més, en període de crisi els ingressos són menors. Per aquests dos motius, els pressupostos estaran molt vius; s'hauran d'anar ajustant durant tot l'any.

El compliment del nou

Estatut tampoc no sembla que pinti gaire bé. Què pot passar amb els recursos encara pendents?

Si es torna a tocar una llei aprovada per tres cambres, amb l'aval del Consell Consultiu de la Generalitat, i democràticament en referèndum, això deixarà el ciutadà en una indefensió total. Només des de la resposta unitària dels partits catalans, o almenys dels catalanistes, ens en sortirem.

Encara queda una mica, però quin seria el seu desig per l'any que ve?

Que la crisi passi ràpid, que els seus efectes siguin mínims, que el finançament es resolgui satisfactòriament i sigui just, i que de l'Estatut no es toqui ni una coma.

Això són molts desitjos, i complicats de realitzar.

Són complicats, però m'ha demanat desitjos, no?

Vostè es va veure involucrat en una forta polèmica pels complements del seu cotxe oficial. N'han tret ja els accessoris?

El mateix dia que va sorgir el tema, vam portar el vehicle al taller per treure'ls. A més, jo no he demanat mai això, ni mai no he vist un reposapeus! Si algú s'hi ha sentit ofès, i més ara en temps de crisi, ho lamento.

No haurà costat més treure els accessoris que deixar-los-hi, ara que ja s'havien gastat 9.000 euros?

Hem arribat a un acord amb el concessionari i està tot arreglat.

Expliqui'm, perquè els lectors ho sàpiguem, com s'utilitza el cotxe oficial?

És una eina de treball més que serveix per desplaçar-se per tot el territori, i així arribar a tots els pobles i ciutats del país. A finals d'any haurem visitat totes les comarques catalanes. El cotxe anterior va fer 300.000 quilòmetres.

Metro innova con su

Àngela Rodríguez
METRO Barcelona

Publica un comentario

Nombre:

Dirección de e-mail:

Publicar

© Copyright 2008 Metro International.